1873. V. évfolyam. 177. szám. Csütörtök, szeptember 11.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 frt — kr. ½ évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz, Vecsey-ház földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben.
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr,
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

A legujabb szent.

*** Minél tudatlanabb valamely nép, annál több szentféle bálványképre van annak szüksége, hogy az önerejében való bizalom hiányát kipótolhassa.

A magyarországi szerbek egy része is szellemi hátramaradását az által akarja elpalástolni a nagy világ előtt, hogy magok felibe emeltek egy egyént, kit ők csalhatatlannak és szentnek tartanak, s elméjök világa e bálványképnél felebb nem hatolhat, mert hiszen attól várnak üdvöt.

Nem tudott megmenekedni e hivatlan prófétától a magyar végvidék szerb lakossága sem.

Felesleges talán mondanunk. hogy a szerbek szente, istene, nem más, mint — a „nagy" Miletics, kiről régen nem szólott már az ének.

Ez az ember Magyarországban ugynevezett „honatya," s a haza alsó részein folyton ellenünk szitja a gyülölet tüzét.

Régebben viselt dolgai ismeretesek. Ujabban a magyar végvidékre tolta be magát, s hazaellenes müveleteit most is megkezdte.

Jól tudjuk, hogy a végvidékek polgárositattak, s igy eljött az idő, hogy képviselőt is választszanak a magyar országgyülésre. Az ez iránti mozgalmak már folyamatban is vannak ott, s a „legujabb szent" testben is megjelent a jámbor hivek közt. Egyes pártok érdekében a becsületesség határai közt mindig jogosultnak tartjuk a korteskedést. Miletics e nemü müködése ellen tehát nem is lehetne kifogást tennünk. ha ő honatyai méltóságának korlátai közt maradt volna.

Azonban a próféta oly alacsony dolgokra vetemedett itt, hogy nem érdemel mást a józanabban gondolkozók részéről, mint — megvetést és utálatot.

Utóbbi időben Pancsován volt nagy népgyülés, mintegy kétezer szerb jelenlétében; képviselve volt a belgrádi omladina is. A szabad választó polgárok gyüléskezése teljesen jogosult. Elismerjük jogosultnak még azt is, hogy a kormányformák felett szabadon vitatkozhassanak, mint a köztársasági párt Angliában szabadon értekezhetik. De, hogy egy nemzet, egy ország ellen ily népgyüléseken kést fenjenek azok, a kik ennek kenyerét eszik, az már oly vétek, mint — a honárulás! És még ha elképzeljük, hogy e gyülésen egy „honatya" is vett részt, ki kell mondanunk, hogy e férfiu nem érdemel mást, mint egyszerüen — számüzetést.

Mit tett a pancsovai népgyülés? — Magáévá tette a becskereki pontokat, melyekben a többi közt kivánják, hogy a törvényhatóságok nemzetiségek szerint kerekittessenek ki, az oláhoknak Erdély elkülönitése iránti törekvését támogatni kell, a horvát elégedetleneket pártolják stb. S még hozzá kimondták a határőrvidékre nézve, hogy annak polgárositása nem alkotmányos, mert az az ott lakók meghallgatása nélkül ment végbe; a polgárositás tényének a nép magát szükségből aláveti, de magára és utódaira vonatkozó kötelezettség nélkül.

Ez a pancsovai népgyülés eredménye. Látnivaló, hogy e megállapodások, melyek a legujabb szent sugalmazásai folytán jöttek létre, a haza ellen vannak irányozva. Szép hála a végvidékek polgárositásáért!

De ezt nem lehet már tovább igy eltürni. Itt nem egyes pártok vannak megtámadva, hanem a nemzet, mely mindnyájunké, s a melyhez mindnyájan tartozunk.

A magyar kormány tehetetlenségének, gyávaságának soha nem adta még kiáltóbb bizonyitványát, mint a Mileticscsel szemben való magatartása közben. A nemzetellenes mozgalmakat szabadon engedi növekedni, mig azoknak, kik az uralkodó párt ellen merészeltek szólani, nagy részben bukni kellett.

Mily keserü guny! Kossuth Lajos honszerelmének égető tüzében olasz földön eped hazája, nemzete után, s nem lépheti át hona határait az, kit a magyar nemzeti közvélemény a legnagyobb magyar embernek tart. És Mileticsnek itthon a haja szála sem görbül meg oly vétkeiért, melyek egyenlők a honárulással.

Tóvölgyit börtönre vetették azért, a miért Lónyairól, tehát egy emberről hamarább ki találta mondani azt, a mit az országgyülés és a kormány később ismert el. Pedig Tóvölgyi a hazát soha sem káromolta. És a nemzetellenes firkálásban kifáradhatlan szerb hirlapirókkal nem tesznek mást, mint hogy lapjukat betiltják!

Ha mi magyarok tennénk olyanokat itthon saját nemzetiségünk érdekében, mint a nemzetiségek; a kormány volna az első, mely gátat vetne elénk.

De Miletics, ez a legujabb szent, sérthetetlen.

Nem ugy uraim! Több erélyt és szilárdságot kivánnárk mi a piros bársonyszékek uraitól.

A földi szentek kora ma már lejárt, hadd maradjanak azok a sötét zárdák rideg falai között.

Ott van a mi legszentebb bálványképünk — a haza. Ennek érdekei előtt le kell borulni — minden apró szentnek.

— **Nemzetellenesség** A perlasi jobboldal elnökéhez közelebb néhány Miletics-párti ment s azzal fenyegették, hogy azon esetre, ha ő továbbra is a magyarokkal tart, házát felgyujtják. Néhány nappal ezelőtt csakugyan le is égett mindene.

— **Biharmegye** törvényhatósága a kolera-járvány alkalmából betiltott országos vásárokat a tilalom alul felmentette.

— **Az uj büntető törvénykönyv** az egyház tulkapásai ellen is intézkedik, ere a „P. L." a következőket mondja: Az állam nem engedheti meg, hogy a clerus bármely tagja akár a maga, akár valamely bel- vagy külföldi egyházi hatóság nevében oly rendeleteket bocsásson ki, melyek ellenkeznek az államtörvényekkel. Az államfensőbbség legmulhatlanabb követelménye az, hogy az államban csak egy törvényhozás legyen hatályos. A ki e követelménynek nem veti magát alá, vagy a ki a pápa s az egyház nevében ellentétesen intézkedik az államtörvények iránt, az megbüntetendő. Az esetben, ha bizonyos egyházi rendelet, mely az állami törvényekkel ellenkezik, kihirdettetik, a nélkül, hogy előbb az állami hatóság elé terjesztett volna — bünös cselekmény áll be, mely egy évi börtönnel, és 300 ezer forintig terjedhető pénzbirsággal büntettetik. Ha azonban valami egyházi intézkedés az állami hatóság nyilt tilalma daczára történik, ez büntettet képez, mely három évi börtönnel s a temporáliák megvonásával fenyittetik. Végre intézkedik a codex azon visszaélések ellen is, melyek a szószékről követtetnek el.

— **Hivatalos.** A földmivelés ipar és kereskedelemügyi miniszterium Szabolcsmegyében kebelezett Rakamaz község kérvénye nyomán megengedte, hogy a nevezett községben évenkint april hó 25-én és november hó 2-ik hetének első napján, vagy ha e napok valamelyike a róm. kath. vallás szerinti ünnepre esnék, az ezt követő napon országos-, s ezenkivül hetenkint csötörtökön heti vásárok tartassanak.

— **A nagyváradi** kir. jogakadémiához a közokt. ügyér helyettes tanársegéddé Személyi Kálmánt nevezte ki.

— **Osztrák herczeg fogságban.** A napokban Károly Nándor császári herczeg a Vöslau melletti szőlőskertekben sétát tett. Arra járván, egy csősz, észrevette a polgári ruhába öltözött herczeget, s puskájával nógatta a vöslaui rendőri kaszárnya felé. A herczeg kénytelen volt engedelmeskedni. Vöslauban — természetesen — szabadon bocsátották a tolvajnak vélt herczeget.

Tengerpartunk védelme.

‡.) Olyan dolgokról irunk, melyekről az ugynevezett magyar hivatalos és félhivatalos lapok eddig soha meg nem emlékeztek.

Tesszük ezt mi, mert nem birtunk s nem togunk birni soha oly jéghideggé merevedett kemény szivvel, hogy nemzetünket csak legkisebb jogaiban is háttérbe szoritva lássuk.

Pedig most nem a legkisebb jogsérelem elleni panaszra nyitjuk ajkainkat.

Gondolkodtunk arról, hogy legyen magyar hadsereg, mely mindig (?) az ország ban, hazánkban maradjon s egyedül ezt védje meg kültámadások ellen.

Áldoztunk évszázadok óta igen sokat arra, hogy legyen tengerünk, melynek partjairól áldott hazánk termékeit a külföld piaczára szállithassuk. Csak néhány évvel ezelőtt is majdnem tizenhárom millió forintot áldozott az ország arra, hogy a magyar tengerpart főkikötője Fiume teljesen kiépittessék.

S most — tárgyunkra térve — kérdjük, gondolkodott e a magyar kormány arról is, hogy e hely, országunknak eme szemefénye kül- vagy szomszédtámadások ellen kellőleg meg van e védve.

Bizonyára nem!

A kikötő védve nincs.

Van a tengerparton ugyan egy sor öreg ágyu; de ezektől nem ijjed meg az ellenség. Torkaikkal le a földbe vannak ásva s arra szolgálnak, hogy a kikötőben horgonyzó hajókat ezekhez erősitik meg a tengerészek.

Szárazföldről sincs védve a magyar tengerpart.

A Frangepán vár rég romokban hever a Fiume mellett rohanó Fiumára szomszédságában égnek meredő sziklaormokon; és nincs ember, aki igy szólana a magyar kormányhoz: Javittasd ki a szétlőtt falakat; épittesd fól ujra a fölrobbantott bástyákat, rakd meg ezeket ujra ágyukkal, hogy a Fiuméra tiró ellenség épen ugy sáppadjon el dörgő hangjaitól, mint 70 évvel ezelőtt sápadt el a napoleoni sas a franczia páncélos fregattok árbocztetőin — Fiume előtt! . . . .

Olyan ember nincs, aki igy szólana.

A hivatalos és félhivatalos lapok megelégszenek azzal, ha évről évre tudósitásokat hozhatnak a Fiumét környező szláv néptörzsek tüntetéseiről, Magyarország szemefénye — Fiume ellen.

Pedig lehet idő és nagyon félő, hogy a kattarói s a rakoviczai zendülések titkos áramlata egyszerre csak Fiuméra zudul és akkor vége Fiumének örökké!

Mi biztosit bennünket az ellenkezőről?

Semmi!

Negyedszázad előtt tapasztaltuk, hogy még „legközelebbjeinktől" is tartanunk kell . . .

A magyar nemzetnek nem szabad Fiumét egyedül a pólai osztrák hajók védelmére bizni.

S mint fönebb emlitők, ha hazánk belsejét tudók honvédséggel ellátni, tengerünket is kell biztositanunk s pedig oly jogalapon, mint az osztrák kétfejü sas védi Triesztet s az isztria dalmát tengerpartot.

Tengerészet s pedig hadtengerészet kell nekünk.

Ha az osztrák tengerészet budgetjébe évenkint milliókat vagyunk képesek befektetni, most megkivánhatjuk közösügyes felünktől, hogy tengerpartunk védelméről mi is gondoskodhassunk.

Mert nem lehet biznunk Fiumét tengerünk oly védhajórajára, mely tisztán ellenséges vérelemekből van összetákolva s melybe a tengerért rajongó magyar ifju csak könyörögve juthat be.

Önálló magyar hadi hajóraj kell nekünk!!!

Ezt akarjuk, követeljük a magyar s az osztrák-magyar kormánytól!

Nemzetünk áldozni tud is, akar is akkor, ha a haza létkérdéséről van szó.

S akkor a kormánynak sem szabad tétlenül maradni.

Akkor tudni fogja Magyarország, miért áldozták föl őseink vérőket a kék Adria partjain, akkor nem lesz hideg a magyar ifjuság a tengerészet iránt, mert akkor valódi értelme lesz annak, a pusztában elhangzott két szent igének: „Tengerre, magyar!"

A bécsi közkiállitásról.

Bécs, szeptember 9.

A bécsi közkiállitás vége felé közeledik, s részint ez, részint az idő kellemessé változása rendkivüli számmal vonja ide a közönséget. Nincs Bécsnek oly nyilvános helye, mely zsufolva látogatott ne lenne. Tegnap — talán azért is, hogy ünnep volt és ő felsége ide érkezett — Schönbrunnt is oly tömeg lepte meg, — melyhez hasonló nagyságut alig láttak az oda valók. Tegnap a kiállitásban is ugy nyilatkoztak, hogy még oly nagy közönséget nem láttak a megnyitás óta.

A szinházakban a helyek 2—3 nappal előre le vannak foglalva, s magok a bécsiek is tömegesen látogatják azt, nem adván helyet az idegeneknek. Élvezni lehet eleget, — de drága áron. Legszebb s egyszersmind legolcsóbb élvezet maga a kiállitás.

Sokan látogatják az ugynevezett Blumen-Sälent, — hol előttünk még egész szokatlanul 40 nőből álló zenekar müködik felváltva 2 katonazenekarral. Azon nőcliq, mint hallám, előbb Pestre, aztán Debreczenbe is le szándékozik menni. Sok szerencsét! . . . Ne legyen több, mint a mennyi itt van jelenleg.

Valahányszor a magyar csárdába megyek mindig elfut a méreg, s azt is bátorkodom elhinni, hogy elég méltán; mert a midőn a különböző vendéglőben a kiállitó nemzet tagjai a felszolgálók, a mi csárdánkban csak német pinczéreket találunk s vannak sweiczi, steier stb. nők, — a „magyar" nyilvános helyen egy nő sem található „házias" szerepben, mintha Magyarországon szép nők nem volnának. Pedig melyik ország lehet gazdagabb szépekben, mint a miénk! Bizonyára egy sem!

Magyarok jelenleg nagyon sokan vannak Bécsben, s a német vendéglősök annyira figyelmesek, hogy e vendégeik számára minden nap készittetnek pár magyar ételt; de lesz is hasznok! . . .

A kiállitás egy betegitő, hogy ne mond jam elbóditó valami; ha az ember figyelmesen akarja megnézni, — előtte egy chaossá válik, s felfogó tehetség, emlékezet csaknem elenyészik. Ajánlom is minden feljövőnek, hogy a legkisebb gondot is vesse el, ha figyelmesen akar tanulmányozni.

Jól megy minden! . . . Élvezünk! . . . Bámulunk, kevesen tanulmányozunk, — csak a szivünk hideg! . . .

A viszontlátásra.

Kovács Gyula.

Vidéki élet.

Tetétlen, szept. 10.

T. szerkesztő ur! Örömmel jelezhetem, hogy községünkben a kolera végkép megszünt, 8 nap óta sem betegülés, sem halálozás nem fordult elő.

Legközelebbi levelemben megirtam, hogy mily mérvben pusztitott itt ez az emberiség átka. Utólag megjegyzem, hogy: — 126 halálozás történvén, ebből családapa meghalt 34, — nő 22, — legény, azaz nőtlen férfi 18, — hajadon 19; figyermek 15; leánygyermek 18.

Különös ez az emberi természet! — a csapások közepette amikor látja mellőle lehullani legkedvesebb barátjait, rokonait, testvéreit, megadja magát a sorsnak, bunak eresztvén fejét! — Azonban mihelyest keresztül esik a veszélyen, a mely környezé, a veszély közepette felmerült episéodok felett nem állhatja meg, hogy utólag el ne mosolyodjék. — Igy történt velünk is, elmondom az esetet, kegyes engedelmével, — az igazsághoz hiven, melyhez semmit nem teszek, de el sem fogok belőle venni semmit. J. orvos Dr. Müller Ede nem győzvén nálunk a sok kolerás beteget gyógyitani; a község elöljárósága külön koleraorvost kért a megyehatóságtól; — a szolgabiró több izbeli sürgetésére kaptunk is egyet Friedman Ferdinand személyében, ki is aug. 26 án községünkben meg is jelent — élénk, fiatal embernek látszott, és reményt kötöttünk személyéhez.

A járvány épen a fentirt napon dühöngött legnagyobb mérvben. 8 halálozási eset történt. — Nole velle az orvos urnak meg kellett kezdeni rögtön megérkezése után müködését, — szerencsétlenségére azonban oly házhoz hivatott legelőször is, ahonnan már ezelőtt 5 családtag halt ki, — épen az utósó egy férjes nő volt, aki segélyt kivánt, — meg is jelent az orvos a helyszinén, — azonban amidőn értesült arról, hogy már e háztól 5 egyén halt ki, — botjával megpiszkálván a szenvedőt, bakkecskengrásokkal az utczán termett, — és ott érthetetlen hebegéssel, ijedt képekkel mondta el a rokonoknak a szokásos orvosi rendelvényt.

A községházához jövén ezen különös jelenet után, alólirottnak lázas ingerültséggel mondá, hogy miért küldik oly beteghez, amely házból már 5 egyén halt ki? — Mire feljajdulva, gyomrához kapott, hogy ő is kolerás lett, — és valóban ezután rögtön szállására ment, — ágyba feküdt — és szept. 4 ig ránk sem hederitett.

A községi jegyző sürgetésére, ki átlátta, hogy betegsége egy kis tettetéssel, — de nem kis tettetéssel jár, hogy menjen gyógyitani, azt felelte: hogy ő az egész Tetétlenért sem megy kolerabeteghez többé!!? . . . és ugy lőn. —

De mi történik? szept. 6-án megjelen a községházánál a mi kedves orvosunk, és következő bizonylatot arról, hogy ő aug. 26-tól szept. 6-ig itt müködött. — De már erre az érdemes tanács nem állott, — de mégis szánalomból a gyászvitésnek aug. 26 tól aug. 31-ig olyan a milyen bizonylatot adott; azonban szept. 1-től 6-ig mint magánzót tekintve, megtagadta azt, — és elég helyesen.

Jelen terjedelmes levelemnek azt volt a czélja feltüntetni, hogy lehetnek a hazában ily koleraorvosok többen is, kik nem a szenvedő emberiségért tesznek valamit, hanem a kincstárt kárositják, s a jó napdijat minden érdem nélkül zsebre rakják.

Még egyet az érdemes ur jellemzésére.

Épen e hó 7-én nevezett ur Nádudvarra hivatott a járási szolgabiró által, hol a kolera ritka tulajdonsága, hogy egy időben udvarias és igaz volt.

Az igazságnak oly alakot adott, hogy az nem volt sértő, és soha sem feledte el, miszerint minden érzékeny dolgok közt az emberi szív legérzékenyebb.

Azon valóban feltünő lelki képzettség, melylyel Gabriella birt, természetes finom érzelmeivel együtt okozta azt, hogy ő belátta, miszerint ha egy másiknak hibáit megjavitni akarjuk, az nem történik meg akkor, ha durva és ügyetlen kézzel markoljuk a szív hurjai közé, mert akkor az csak sértő hangokat ad.

Nem, annak gyöngéd kézzel kell megtörténni. Annak, ki azokon játszani akar, finom hallással kell birni, hogy a hamisan hangzókat át hangolhassa, s ily módon összhangzatot legyen képes előidézni.

E müvészet, az emberi gyöngeségekkel ugy bánni el, hogy azáltal ne ártsunk ott, hol használni akarunk, oly nagy, hogy csak néhány kiválasztott van annak birtokában.

Gabriella egyike volt azoknak.

Sokáig beszélt szive mély meggyőződéséből, s Lilia bár nehány évvel idősebb, egy értelmetlen gyermekhez hasonlitott, a ki az idősebb bölcs tanácsára hallgat.

Midőn Gabriella elhallgatott az óra nyolczadfelet ütött.

Ez volt azon óra, melyben Ernfrid kivánta hogy összegyüljenek.

(Folyt. következik.)

TÁRCZA.

SZÜLETÉS ÉS MÜVELTSÉG.

Regény négy kötetben.

Irta Schwartz Mária Zsófia.

Negyedik rész.

(Folytatás)

— Csodálom, hogy ön, ki nehány nap előtt a tanitónő hivatásának fontosságáról beszélt, ezt mégis helytelenül fogja fel annyira, miszerint ily időben sétákra vállalkozik. Hol és mikor van az szokásban, hogy egy tisztességes fiatal leány a sötétben egyedül kóboroljon? kérdé Ernfrid.

— Az egész világon szokásban van, hogy ha valakinek a ki szenved, hasznára lehetünk, még magát az ily kóborlások kellemetlenségét is elfeledjük, viszonzá Gabriella nyiltan.

— Kocsisának, gróf ur, ki lábát törte, csak egy sánta anyja van, s ez ápolja őt. Én a grófnő nevében kérdezősködtem, hogy mire lenne szüksége a betegnek.

— Nekem ugy tetszik, mintha a grófnő e megbizást komornájának adhatta volna, nem pedig leánya nevelőnőjének. Nem tudtam, hogy ez utóbbi méltóságával megegyezik a kiküldetés. —

— Én nem is teszem azt. A grófnő semmit sem tud e lépéséről, melyet tettem. Szándékom volt est közölni vele, s megkérni őt, gondoskodjék arról a ki férje szolgálatában törte el lábát. Ez most fölösleges, miután a gróf ur megtudta, hogy annak ápolására és segélyre van szüksége.

— Ön tehát egy alárendeltem irányában játszotta a könyörület angyala szerepét.

— Azt épen nem, azonban, ha ugy volna is, ez azért történnék, mivel kötelességemnek tartom, hogy az, a ki az Eldon gróf házában lakik, gyakorolja magát azon erényekben, melyekkel ékeskedni kellene mindazoknak, a kik egy ily régi és hiresnév örökösét környezik. Egy szép szerep eljátszásában, ha bár az nem egyezik is egészen kedélyünkkel és jellemünkkel, az a jó van, hogy az által a magunkhoz hasonlónak használunk.

— Azt csak megengedi, hogy idegen egyének beavatkozása nélkül is, magam gondoskodom embereimről, s magam itélem meg, mit kell érettök tenni.

— Gróf ur, látogatásom az ön kocsisánál tisztán keresztyéni tett volt. Annak semmi köze sem volt azon körülményhez, hogy az ön szolgálatában van. Mint keresztyénnek tön szolgálatában van. Mint keresztyénnek tön kéletes jogom volt könyört gyakorolni. És most kérem gróf ur, ne mérsékelje lépteit. — Mint sánta, jelentékenyen lasabban megyek mint ön.

Az elbizakodottság ne továbbja! Még ő bocsátja el a grófot.

Ernfrid, Gabriella viseletét olyannak találta, hogy az zavarba hozta. Nem is válaszolt egy szót sem, hanem ment mellette tovább.

Midőn az alsó kapun beléptek, a grófnő egyik komornája jött.

— A grófnő Moulin kisasszonynyal óhajt beszélni.

— Jövök.

— Mond meg a grófnőnek, hogy rendes időben a teremben remélem találni, mondá a gróf s szaladt fel a lépcsőkön.

Gabriella lakására ment.

E naptól kezdve a szegény kocsis ápolónőt és rendes orvosi segélyt kapott.

Gabriella belépvén, Lilia elébe ment és azt mondá, hogy ő kétségbe esik és magát tartja a legszerencsétlenebb embernek a földön, mivel férje egyebet sem tud, mint őt kinozni.

Délután határozottan megmondta, hogy nem akar arról mitsem tudni, miszerint a franczia komorna Jaquette megmaradjon, hanem el kell mennie, mivel ő, Ernfrid, ezeket a katholikusokat nem türheti maga körül.

Lilia élénk szinekkel irta le mindazon alávalóságokat, melyeket férje azon nap óta, hogy haza jött, magának megengedett.

Könyzápor közt irta le a fölötti fájdalmát, hogy Gabriellától el akarják választani, s igy az egyetlen egyén, ki őt szereti, elfogja hagyni.

Gabriella soha sem látta, hogy müvelt nő ily mértéktelen módon nyisson utat érzelmeinek a miként Lilia most tette.

Miután Lilia érzelmei kifejezésében minden erejét kimeritette, bekövetkezett az elbágyadás.

Gabriella nehány értelmes szó által igyekezett őt megnyugtatni, s megmutatni neki, hogy mindaz, mit ő oly rettenetesnek tart, közelebbről szemügyre véve, nem oly veszedelmes.

Gabriella igyekezett őt meggyőzni, hogy a gróf épen nem szarnok, csakhogy bizonyos ellenszenve van a katholika vallás ellen, s lehet hogy ennek alapos oka is van.

Gabriella a férj védelmezéséből lassan lassan oda tért, hogy felmutasson egyetmást Lilia viseletéből, a mit ő nem hagyhatott helyben.

Elbocsáttatását természetesnek találta, miután arra támaszkodott, hogy ő katholika, s következésképen a gróf a vallásos nevelést illetőleg kétkedhetik.

A mi Jaquettet illeti, ugy vélte, hogy azon épen nem csodálkoshatik, ha a gróf egy egyéntől meg akar szabadulni, ki folytonos viszályban van a cselédséggel, s különös örömet talál a cselszövényekben.

Gabriella azon gyöngéd beszédmodorral birt, mely a szivből jön, s ellenállhatlan hatást gyakorol a kedélyre.

Okainak oly kifejezést adott, mely megfosztotta az elkeseredettség szemrehányásaitól.

Lilia hibás viseletéről ugy beszélt, hogy maga Lilia meg volt lepetve, a nélkül azonban, hogy az igazság őt sértette volna.

Elég az hozzá, Gabriellának megvolt azon ritka tulajdonsága, hogy egy időben udvarias és igaz volt.

Az igazságnak oly alakot adott, hogy az nem volt sértő, és soha sem feledte el, miszerint minden érzékeny dolgok közt az emberi szív legérzékenyebb.

Azon valóban feltünő lelki képzettség, melylyel Gabriella birt, természetes finom érzelmeivel együtt okozta azt, hogy ő belátta, miszerint ha egy másiknak hibáit megjavitni akarjuk, az nem történik meg akkor, ha durva és ügyetlen kézzel markoljuk a szív hurjai közé, mert akkor az csak sértő hangokat ad.

Nem, annak gyöngéd kézzel kell megtörténni. Annak, ki azokon játszani akar, finom hallással kell birni, hogy a hamisan hangzókat át hangolhassa, s ily módon összhangzatot legyen képes előidézni.

E müvészet, az emberi gyöngeségekkel ugy bánni el, hogy azáltal ne ártsunk ott, hol használni akarunk, oly nagy, hogy csak nehány kiválasztott van annak birtokában.

Gabriella egyike volt azoknak.

Sokáig beszélt szive mély meggyőződéséből, s Lilia bár nehány évvel idősebb, egy értelmetlen gyermekhez hasonlitott, a ki az idősebb bölcs tanácsára hallgat.

Midőn Gabriella elhallgatott az óra nyolczadfelet ütött.

Ez volt azon óra, melyben Ernfrid kivánta hogy összegyüljenek.

(Folyt. következik.)

vességes módon pusztit, — de kereken megtagadta az odavaló menetelt, — és azon éjjel elutazott Pestre, — kivánunk neki másszor oroszlány, — de nem nyulszivet!

Papp Zs.

— **A Liszt ünnepély** ügyében vasárnap délelőtt érdekes tanácskozás volt a zeneked velők egyletének termében. Részt vettek benne az irói és müvészi kör képviselőin kivül Haynald kalocsai érsek, gróf Apponyi, gróf Karácsonyi Guido, báró August, Liszt Ferencz régi barátja s a főváros legelső zenészei. Megállapodás annyiban történt, hogy csakugyan a „Krisztus“ oratoriumot fogják előadni s az ünnepélyesség első napjául november 9-dikét tüzték ki. A programm többi pontjáról az irók és müvészek társasága gondoskodik, s ennek küldöttsége fogja átadni az arany koszorut is. A gyülésben vitára szolgáltatott alkalmat, vajjon az ünnepélyre a tulajdonképeni zenészeken s zeneegyleteken kivül mások is meghivassanak-e s a kérdés végül akkép dölt el, hogy Liszt személyes barátai szintén kapnak meghivót.

Külföld.

— **(Vegyes hirek.)** A berlini „Nordd. Ztg.“ Werner kapitány eseté.ől szólva, mondja: A kapitány visszahivatása az utasitássi iránt tanusitott engedetlenség miatt történt. — A „Temps“ állitja, hogy a franczia miniszterium meggyőződvén a monarchia visszaállitásának lehetetlenségéről, elhatározta Mac Mahon meghatalmazásának 5 évre leendő meghosszabbitatását inditványozni, azután a törvényjavaslatokat a fennálló köztársaság fenntartása és szervezése szempontjából átvizsgálni. — A római összes szabadelvü lapok örömüket fejezik ki a király bécsi utja fölött, megdicsérik a miniszteriumot e külpolitikai tény miatt és élénk rokonszenvüket fejezik ki Ausztria-Magyarország és Németország uralkodói és lakossági iránt. A lapok hiszik, hogy a három hatalmasság egyetértése állandó békére fog vezetni; végül erősitik, hogy e politika folytán az ellenzék több tagja a jelenlegi miniszteriumhoz fog csatlakozni. — A párisi klericalis körökben f. hó 20-án Romának az olasz csapatok által történt elfoglaltatása évfordulóján bucsut szándékoznak rendezni Mont Saint-Michelbe. Azolasz kormány felszólalt Versaillisban, mire a franczia kormány követelé, hogy a bucsujárás más napra tétessék át. Verdun kiürítése vasárnap vagy hétfőn lesz befejezve. A kiürités a legnagyobb rendben megy végbe. — A weimari kormány határozottan kijelentette, hogy a fuldai növeldének Weimar területére, Geisába szándékolt áthelyezését nem fogja megengedni.

— Ausztriából. Bécs, szeptember 10. A mai „Wien Zeitung“ közzétesz egy f. hó 7-éről kelt császári rendeletet, melylyel a birodalmi tanács képviselőháza feloszlattatik, és az egyenes választások azonnali foganatbavétele elrendeltetik, a birodalmi tanács pedig f. évi nov. 4-re összehivatik.

A hitelintézet ma közzé tett félévi mérlege az 1373. év első feléről 1.239,406 frt tiszta nyereséget mutat ki; e consortialis üzletekből eredő nyereségek ez összegbe csak annyiban vétettek föl, a mennyiben junius hó 30-kán le voltak számolva.

UJDONSÁGOK.

* **Az egyházkerületi** közgyülés, mint jelzők is, okt. 1-én ül össze. Főiskolánkra nézve ez jelentékeny lesz, amennyiben több reform fog e gyülés által életbe léptettetni. Ideje is lesz már. S reméljük, hogy a jövő iskolai évet, mint a tanszabadság első évét, lesz alkalmunk üdvözölhetni.

* **A városi reáliskola** tanári székeire kihirdetett pályázat — ugy látszik — nem lesz eredménytelen. Már eddig is többen adták be pályázatukat, s még többen készülnek ahoz. Némely tanszékre öt-hat jelentkező is lesz. Általában, lehet válogatni az ismert és ismeretlen erőkben. A tanárválasztó bizottságtól — természetesen — csakis helyes tapintatot várhatunk.

* **Gyászos eset.** T. szerkesztőség! Tegnap este az iskolai igazgatósághoz következő levél érkezett: „Tekintetes iskolaigazgatóság! Folyó hó 5 én az itteni molnárok egy fekete ruhába öltözött egyént fogtak ki a Dunából, mint befuladt öngyilkost, zsebében névjegyén K..... I.... jogász Debreczenből volt olvasható. Itt aztán másnap reggel egyszerüen gödörbe (talán ott a sirt gödörnek hivják) tétetett a hatóság rendelkezéséből. Alulirt keresztyéni kötelességének ismeri netáni rokonaival e szerencsétlenséget tudatandó, ezt a debreczeni kollegium utján teljesiteni. Tisztelettel maradván Ercsény, szept. 8. 1873. Szentpétery Pál ref. lelkész. (Utóirat.) Ruházata a városházánál van letéve.“ Miután a debreczeni főiskolában K..... I... nevü sem jogász, sem más osztálybeli tanuló beirva nincs, hirlapi uton kivántam e szerencsétlen esetet a közönséggel s a netaláni érdekeltekkel tudatni. Debreczen, 1873. szept. 11. Igaz tisztelettel Thót Ferencz, főiskolai akad. igazgató.

* **A kolera állása.** Debreczenben tegnap (szept. 10.) kolerában uj betegségi eset 8 fordult elő, ebből 4 férfi 4 nő; meggyógyult 3 férfi, 2 nő, összesen 5; meghalt **2** férfi; orvosi ápolás alatt 6 férfi, 20 nő, összesen 26 személy maradt.

* **Szinházunkban** tegnap léptek fel másodszor a japániak; most már nagyobb közönség előtt, mint előbbi alkalommal. Ügyességöket ez alkalommal is ragyogtatták. Nagy kár, hogy a müsor változatosságára nem fordítnak több gondot. Az este baleset is történt; a kötéltánczos már a kötelen állott, s egy bamba japán alatta vitt át egy vasrudat, melynek végével megérinté vigyázatlanságból a tánczos lábát, s ez egyensulyt vesztve, ugy bukott le, hogy azután nem folytathatta mutatványait. Holnap, pénteken nem tartanak előadást.

* **A lóvonatu vasut** ügyében ma délutánra bizottsági gyülés hirdettetett. Örülnünk kellene e hirnek, ha nem tudnók, hogy az eddigi bizottsági gyüléseknek sem volt semmi eredménye. Óhajtjuk egyébiránt, hogy jelenleg e feltevésünkben csalatkozzunk.

* **Kertészeti egyletünk** a közkiállitásra küldött dinnyéket, de azok elkésve érkeztek oda; hanem még pótbirálat tartatott, s ennek folytán a dinnyék elismerő oklevelet nyertek. Debreczenből a közkiállitáson még Csanádinak is szép dinnyéi voltak, de bizony azok az utóbbi időben már megromlottak.

* **Hazárd játékért** egy korcsmáros tegnap 40 ftra büntettetett. Ez már nem első eset, s az ily büntetések már régen folynak. Jól tudjuk, hogy a rendőrség illető közege pontosan beszámol ama pénzekkel a pénztárba. Meg vagyunk arról is győződve, hogy azok hiven őriztetnek. De ez a baj. Nem lehetne azily pénzből valamit előállitani? Azok a szegények számára gyülnek. A szegényeknek már kórház kellene. Az orvosi jelentés az utóbbi évtizedben ezt mindig hangoztatja. Ki hallja meg?

* **A nagy templom** a közönség elől már régi idő óta el van zárva, azon okon, hogy — meszeltetik. Ez idő alatt egy házat fel lehetett volna épitni, s berendezni. Reméljük, hogy majd csak elkészülnek már vele.

* **Szintársulatunk** körében mostanában nevezetesebb esemény nem igen merült fel. Mindszenti Kornélia k. a. jutalomjátéka mult esütörtökön volt, előadatott „Orpheusz az alvilágban.“ Ekkor lépett fel ott először Vénus szerepében Svarcz Emma; no de az ő kezdetleges játéka, s nem nagy terjedelmü hangja nem valami kedvező jelenség.

* **A vásárra járókat** figyelmeztetjük, hogy Margittán a vásár f. hó 17—19 éig, — Tisza-Szalókon pedig f. hó 14—15 ike közt fog megtartatni.

* **A debreczeni főiskolának** egyik növendéke szept. 6 án éjjel az északkeleti vaspályán hazautazván, — az észekkeleti vasut igazgatóságának azon kedvezménye folytán, miszerint a tanulóknak földijjal engedő meg a nagy szünidőre hazautazni, — kellő igazolvány felmutatása mellett féláron váltott jegyet. Ez eddig rendén van s a vasuti igazgatóság loyalitását bizonyitja. Azonban az akkori málhapénztárnok a fiatal ember 93 ik számu vevényre felvett 69 forintnyi pakkját már ugy vette fel, mintha az féljegyre lett volna feladva. Holott az igazolvány s féljegy birtokában az illetőt egészen T. Ujlakig engedik utazni. Az illető málhapénztárnok tehát vagy az iskolai, vagy a vasuti igazgatóság bizonylatát, illetőleg kedvezményét nem respektálta. Mindkét esetben büntetésre méltó annyival inkább, mert a fiatal ember kifogására perbe állott s vitatá igazságát, s hogy az féljegy, hogy más tanulóknál ez nem fordult elő. Ha a vasuti igazgatóság kedvezményét saját hivatalnokai igy tisztelik, akkor az nem kedvezmény, sőt lehetne eset, hogy a hazautazó növendékeket — számitva az engedményre — egyenesen pénzzavarba hoznák.

* **Egy évi önkénteseink** közül többen szándékoznak átrándulni Nagyváradra, hol e hó 16 ától 21 ig tisztivizsga fog tartatni.

* **A gazdaszati palyara készülőknek.** Ismételve figyelmébe ajánltatik a közönségnek, hogy a gazdasági tanintézet földmives iskolájában Debreczen város három alapitványára a pályázatra kitüzött határidő szeptember 15 ikéig lévén kitüzve, a pályázni akarók kellőleg felszerelt folyamodványukat a városi tanácshoz siessenek beadni.

* **A makktermés** megvizsgálására közelebbről fognak kirándulni az erdőre a városi hatóság küldöttei. Ugy halljuk egyébiránt, a makktermés nem valami kedvező.

* **Az éjjeli zavargásoknak** rendőrségünk — a régen fenálló szabályok mellett — még sem tudott gátot vetni; ujabban is több ily lármás eset merült fel. Vagy talán a járvány alábbszálltával a dorbézoló helyek is felszabadultak? Korán volna még magunkat elbiani.

* **A Rákóczy-harang** feltevése a nagy templom nyugoti tornyába ma délután vétetett munkába. A templom környékét nagy számu néptömeg lepte el, kivánesian várva a nagy munkát. Két órakor még idelent meghuzták a harangot, jelt adva mintegy arra, hogy — a Rákóczy-harang visszatétetik eredeti helyére. A harangot $^3/_4$ 4 órakor vették le a faállványványról a templom emelvényére, előbb ugyan már az ütőt kivették belőle. Majd a harang nemzeti szinre festett koronáját vették le, s ezt fél 5 re felhuzták a toronyba. Végre a harang is emelkedni kezdett, s általános figyelem közt $^1/_2$6 óra után nehány perczczel szerencsésen felért a harangház ablakába. Érjen kedvezőbb időket, mint eddig!

Fővárosi értesitő.

** Tegnapelőtt éjjel az óbudai szőlőhegyeken jég esett.

** A kolera a fővárosban szünő félben van.

** Hank Minnie k. a. tegnapelőtt utolsószor lépett föl a nemz. szinpadon.

** Reményi Ede, hir szerint, ujból elfoglalandja versenymesteri állását a nemzeti szinház zenekarában.

** Sayous Ede, franczia iró, ki a magyar reformáczió történelmét s Méliusz Péter fölött nagybecsü tanulmányt irt, közelebb a főváros vendége leend.

** A „Handabandá“-k közt ily levelet közöl a „Magy. Politika“: Tek. szerk. ur! Budapest, szept. 3. A mi a deficites korszakunkban mindenesetre örvendetes az, hogy az állampénztár ujabb jövedelmi forrással gyarapszik. Már pedig azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a mélyen tisztelt szerkesztő urnak egy ily esetet tudomására hozhatok. A mint tudni méltóztatott, a kolozsvári egyetem tanárai e napokban „Ő felsége kegyelméből“ a tudori czimet megkapták, de a legfölsőbb elhatározásban — ugy látszik, és igen helyesen szándékosan — a dijak elengedése nincs kimondva. Miután a czimek adományozása, — ha csak a legfelsőbb elhatározásban az elengedés nincs kimondva — dijak fizetését vonja maga után, igy a pénzügyi miniszteriumtól bizton elvárjuk, miszerint a törvényes dijak beszedését a „nagyságos“ és „tudori“ czim után vágyó kolozsvári tanároktól elrendelni fogja. Felteszszük, hogy az inségre való tekintetből az illetők nem fognak dijelengedésért folyamodni.

Belföldi hirek.

*** Szegeden a mult csütörtökön nagy tüzvész volt. 3 ház égett el.

*** Alsó Rákoson postahivatal állittatott föl.

*** Gyöngyösön április. szept. hóban 586 ember esett a kolerajárvány áldozatául.

*** A járvány miatt Biharmegyében betiltott vásárok, a tilalom alól fölmentettek.

*** Simontornyán és Karádon a napokban nagy viharok dühöngtek, melyek többnyire a szőlőben tettek kárt.

*** A meghalt nagyváradi püspök, Papp-Szilágyi végrendeletéről szóló megsemmisitési hir alaptalan.

Délutáni posta.

— Bécsből azt a farcsa hirt közlik, hogy több főrangu udvarhölgy elbocsátását kéri, ha netalán Viktor Emmánuel a „tambour lányának gavallérja“ odamenne.

— A boszniai tartományi kormány megvonta a horvát és szerb ellenzéki lapoktól a postakedvezményt.

— Londonból távirják, hogy Szerbia nyilvános épitkezéseit egy 5 millióval rendelkező konzorcium veszi át.

KÖZGAZDASÁG.

— **Felhivás** a biharmegyei lótenyésztő közönséghez. A nagyméltóságu m. k. földmivelés-, ipar- és kereskedelmi miniszterium által Biharmegye területére engedélyezett állami lótenyésztési jutalomdij-kiosztások f. évi. szept. hó 20-án fognak megejtetni Nagyváradon, a város tulajdonát képező ujvárosi majorban, a hol az előző években tartattak. A pályázásra bocsátandó lovak reggeli 7 órakor a mondott napon és a fentjelölt helyre beállitandók. A birálat és dijkiosztás az összeirást nyomban követendi ugy, hogy a tulajdonosok lovaikat déli 12 órakor elhajthatják. A pályázat egyéb feltételei tekintetében utalok a már közzétett hirdetményekre. Nagyvárad, 1873. szept. 9-én. Elnöki megbizásból: Juhász Gyula, gazdaságegyesületi jegyző.

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos:
OLÁH KÁROLY.
Főmunkatárs:
SZATMÁRI KÁROLY.

Nyilttér.

Arverési hirdetmény.

Sz. kir. Debreczen város részéről közönségessé tétetik, hogy a tulajdonához tartozó „külvásári kávéház a magas csapszékkel“ továbbá ugyancsak a külvásár téren levő „cserepes csapszék.“ „epreskerti korcsma,“ és a külső barom vásártéren levő „két kő pincze,“ haszonbérbe adása iránt ujabb árverési határidőül a f. évi sept. hó 19 ik napjának d. e. 9 órája a tüzetett ki a nagy tanácstermébe, és ezen határidő azon hozzáadással tétetik közönségessé, miszerint addig irásbeli zárt ajánlatok is elfogadtatnak, és a feltételek mind az alólirottnál, mind a számvevő hivatalnál megtekinthetők. —

Kelt sz. kir. Debreczen város gazdasági tanácsának 1373. aug. hó 29 én tartott üléséből. —

Barcsay István
tanácsnok.

544 3—3

HIRDETÉSEK.

Arlejtési hirdetmény.

A debreczeni magyar kir. dohány beváltó hivatalnak bel- és kül városi épületein részben még e folyó évben, részint jövő évi május hó végeig létesitendő tatarozásokra. —

Ezen a nagyméltóságu m. kir. pénzügyminiszteriumnak e f. hó 4-én 45,146. szám alatt kelt rendeletével engedélyezett, költségvetésileg 8125 frt 12 krra megállapitott tatarozások, leginkább kőmives és ács, továbbá asztalos, bádogos, lakatos, festő és mázoló munkákat igényelnek, melyeknek biztositása tekintetéből, az alulirt felügyelőségnél e folyó szeptember hó 23-án verseny tárgyalás fog megtartatni, melynél az előirt kellékekkel ellátott irásbeli ajánlatok, a fenn kitett nap déli 12 óráig elfogadtatnak.

Az ajánlati és szerződési feltételek, valamint a terv, előirányzatok és költségvetések a szokásos hivatalos órákban, e felügyelőségnél betekinthetők.

A m. kir. dohány-beváltó felügyelőségtől.

547 3—3

Gazdag választék:
Karton ingek
Creton ingek
Len ingek
Oxford ingek
Rumburgi ingek,
Chiffon ingek,
Magyar és német
LÁBRAVALÓK,
Has-kötők
(a kolera ellen.)
szinesek.

Őszi öltönyök 12—22 frtig

A
férfi divatterem
Czeglédutcza 2. sz. a.
Ajánlja
a n. é. közönségnek
következő czikkeket:

Felső kabátok és köpenyek (Haveloek) 13—17 frtig.

Gazdag választék:
Selyem és nemez
KALAPOK,
Legujabb divatu
Nyakkendők,
Gallérok és kézelők
Valódi franczia
keztyük,
Illatszerek,
Mindennemü utieszközök.
520

Értesités.

Van szerencsém értesiteni a t. közönséget, hogy a Mármaros-szigeti faüzlet raktárát a gázgyár udvaráből a Posszert János ur kertbirtokára, az asztalos-épitész társulat szomszédságába tettem át, ahol is mostantól fogva gazdag választéku raktáramban mindenkor készletben levőépület, asztalos és másnemü szerszámfáimat a legjutányosabb ár mellett fogom kiszolgáltatni; ugyanott tüzifa eladással is foglalkozom.

545 3—3 **Felschl Fülöp.**

Árverési hirdetmény.

Hajdu-Nánáson az ugynevezett tagositott nagy réten, a város tulajdonához tartozó mintegy 1060 köblös 1600 □ ölével számitott egy tagban lévő, részint szántás, részint kaszálás alá használt földbirtok, mely legelőül is czélszerüen használható, ez évi sept. 29 ik napjától számitandó 6 évre a folyó 1873-ik september 21-én d. e. 9 órakor a városházánál tartandó nyilvános árverésen haszonbérbe fog adatni. — Bánat pénz 600 frt, kikiáltási ár 6000 frt, a többi árverési feltételek a főnadnagyi hivatalnál megtekinthetők.

H.-Nánáson, 1873. augusztus 31.

A bizottság.

540 3—3

Árverési hirdetmény.

Sz. kir. Debreczen város gazdasági tanácsa részéről közhirré tétetik, hogy a város tulajdonához tartozó ugynevezett „Vekeri“ kaszálló — mely áll 721 höld szántó és kaszálló földből f. évi september hó 22-én dél előtt 9 órakor a városház nagy tanácstermében tartandó közönséges árverés utján, az 1873-ik évi október hó 1-sö napjától kezdve 5 egymást követő évekre haszonbérbe ki fog adatni; kikiáltási árul a mostani 4000 frt évi haszonbér szolgálván, a ki árverelni kiván, az tartozik annak tizszázalékát bánatpénzül letenni, a többi feltételek a számvevő hivatalnál megtekinthetők.

Kelt sz. kir. Debreczen város gazdasági tanácsának 1873. sept. hó 1-én tartott üléséből.

Boczkó Soma
t. jegyző.

541 3—3

DEBRECZENI SZINHAZ.
Ma Csütörtökön 1873. szept. 11-én.
Uj műsorozat.
Harmadik nagy előadása
a császári
Japáni müvésztársaságnak
4 ur, 2 hölgy és 4 gyermekök által.
Rickertzen H. N.
igazgatása alatt.
Kezdet 7 órakor vége fél 10-kor.
(Holnap nem tartatik előadás.)

205. ARJEGYZÉK
az „ISTVÁN“ gőzmalom készitményeinek.
(Debreczenben költségmentesen, készpénzfizetés mellett o. é-ben, kötelezettség nélkül.)
Ingyen zsákkal.

	frt. kr.
A. Asztali dara nagy szemü	19 —
„ „ 50 g.-os zacskóval	19 20
B. Ugyanaz apró szemü	19 —
„ „ 50g.-os zacskóval	19 20
C. Dara középszerü	18 20
„ „ 50 g.-os zacskóval	18 40
Ö. Királylisztt	18 60
1. Lánglisztt	18 20
2. Montlisztt	17 80
3. Zsemlyeliszt különös	17 40
4. „ „	16 60
5. Fehér kenyérliszt I. rendü	16 60
6. Ugyanaz II. rendü	14 —
7. Barna kenyérliszt I. rendü	13 —
8. Barna „ „ II. „	11 60
9. Lábliszt I. rendü	10 80
10 Lábliszt II. „	6 60
11 Derczekorpa	3 60
12 Durvakorpa zsákkal	2 80
„ zsáknélkül	2 40
Kétszeresliszt	— —
Rozsliszt I. rendü	— —
Rozsliszt II. rendü	— —
„ III. „	— —
„ „ IV. „ zsákkal	— —
Rozskorpa zsáknélkül	— —
00 Árpakása	21 —
0. Árpakása	19 —
1. Árpakása	15 —
2. Árpakása	13 —
3. Árpakása	12 —
5. Árpadara	10 —
6. Árpaliszt	7 —

A zsákok sulytartalma:
A. B. C. 0—8 számig netto 150 font
9. 10. 11. „ „ 125 „
12. „ „ 100 „
K. L. és R. I.—III. számig 150 „
R. IV. V. „ „ 100 „
Á. K. 00—5 számig „ „ 100 „
Árpaliszt „ „ 125 „

Debreczen, 1873. sept. 11.

Sertés eladás.
Bihar-diószegi uradalomban eladandó: 1000 darab ez évi januáriusi süldő, és 70 darab 3 és 4 éves mustra-kocza. Értekezhetni Bihar-Diószegen az uradalmi igazgatóságnál.
550 1—3

Debreczen, 1873. nyom. a részv. társ. könyvnyomdájában.

1873. V. évfolyam

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény
Főtér, Vecsey-ház földszint
szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben.
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

Lapunk a jövő évneg
Abelyett, hogy hang
hogy jövőre is főtörekvésünk
Lapunk iránya marad,
A t. cz. közönség pá
Annálfogva, kérjük a
Előfizetési dij:
Előfizethetni minden
Debreczen, szeptembe

Szatm

A pénzügyminiszter re törekvései.

⊙ Mig az angol miniszterel ki egyszersmind a pénzügyi tár átvette — azon törekszik, hogy szabaditsa az országot egyik gyül nemtől, a jövedelmi adótól: min jét a magyar pénzügyminiszter mányzata 4-dik évében?

Az uj kataster behozatala ir vényjavaslat — melynek életbel oly régen a közóhajtások közé t — ott hever iróasztalán; és mé sebbet tudunk róla most, mint ezelőtt.

E tekintetben pedig nem vo vényhozási teremben valami rop leménykülönbség; sőt mivel m tudja, érzi, hogy az alap s a kul a földadó kivetésénél irányadóul — rosz, tökéletlen, igazságtala denki igyekezett ujabb, jobb, i sabb alap fölvételére segédkezek tani. —

Még sem veszünk komoly kot észre a kormánynál, hogy a e törvényjavaslatot keresztülvig jövő évben már életbe is léptes az igazat megmondva, a körü olyanok, hogy annak elmaradás mint valószinü...

Marad tehát a régi rosz al ugy egyeseknek, mint az államn iránt kárára van.

A kormány tehát, hosszu e tárgyban nem tudott eredmé tatni...

A közvetett adók, a hus gyasztásiadó és a dohányegye is tán örökre és pedig a régi a nyakunkon marad, mig ez dent megnyertünk“ kormány u

A bankügyről nem is ke nunk; a mit a kormány e te tett, — jobban mondva, nem te a nemzet önérzetét, büszkeség nagyobb mérvben sérti és leal

Semmi reform, semmi kön lángésznek csak szikrája sem cs pénzügyminiszterünk müveleteih

Közönséges révész ő, ki birja a jó kormányos tulajdona titani; s ha örvényhez ér a haj

TÁRCZA

SZÜLETÉS ÉS MÜVE

Regény négy kötetben.

Irta **Schwarz Mária Z**

Negyedik rész.

(Folytatás)

— Most menjünk a terembe rátságosan, a gróf várja a grófnőt.

— Ez este szobáimban akaro viszonzá Lilia. Oly mélyen megs nem kivánhatja, miszerint óhajtás tel legyek.

— Grófnő asszony, es dezem boszutól. Menjen be és mutassa m hogy neki minden tekintetben sz neje van. Büszkének éreznem ma dim férjével az által feledtet kedvét, hogy megmutatná neki, m angyal. Nagy dicsőség van az lemben.

— Ah kedvesem, ön nem é fájdalmat, mely keblemet elönti! s gondolatai Valentinnál voltak.

— Még nem közölte Gabri nek e titkát.

— De tudom azt, hogy a